

Jezus ging naar de Olijfberg,
en vroeg in de morgen
was hij weer in de tempel.
Het hele volk kwam naar hem toe,
Hij ging zitten en gaf hun onderricht.

Toen brachten de schriftgeleerden
en de Farizeeën een vrouw bij hem
die op overspel betrappt was.
Ze zetten haar in het midden
en zeiden tegen Jezus:
'Meester, deze vrouw is op heterdaad betrappt
toen ze overspel pleegde.
Mozes draagt ons in de wet op
zulke vrouwen te stenigen.
Wat vindt u daarvan?'
Dit zeiden ze om hem op de proef te stellen,
om te zien of ze hem konden aanklagen.
Jezus bukte zich
en schreef met zijn vinger op de grond.
Toen ze bleven aandringen,
richtte hij zich op en zei:
'Wie van jullie zonder zonde is,
laat die als eerste een steen
naar haar werpen.'
Hij bukte zich weer en schreef op de grond.
Toen ze dat hoorden gingen ze weg,
een voor een, de oudsten het eerst,
en ze lieten hem alleen,
met de vrouw die in het midden stond.

Jezus richtte zich op en vroeg haar:
'Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld?'
'Niemand, heer,' zei ze.
'Ik veroordeel u ook niet,' zei Jezus.
'Ga naar huis en zondig vanaf nu niet meer.'

Johannes 8, 1-11

De betekenis van dit verhaal lijkt zo
eenvoudig. Jezus geeft aan de vrouw een
nieuwe kans. 'Ik veroordeel u ook niet, ga
naar huis en zondig vanaf nu niet meer.'
En dan? Wat als die vrouw haar
overspelige relatie niet opgeeft? Dat is
toch niet onwaarschijnlijk. Zal zij dan nog
eens een nieuwe kans krijgen? Hoeveel
kansen kan een mens zo krijgen? Of wordt
zij uiteindelijk toch gestenigd, omdat zij
haar 'zondig' leven verder zet?

Jezus wordt op de proef gesteld. Ofwel
laat Hij de vrouw gaan en overtreedt Hij
de wet. Ofwel vindt Hij dat de wet moet
toegepast worden, maar waar is dan zijn
barmhartigheid?

Hij bukt zich, Hij maakt zich letterlijk klein.
Dat is helemaal anders dan die mannen
die rond de vrouw staan, zeker van de
wet, zeker van zichzelf. Jezus maakt zich
klein. Wil Hij God zelf aan het woord laten?
'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als
eerste een steen naar haar werpen.' Dat
antwoord maakt indruk. *Toen ze dat
hoorden gingen ze weg, een voor een, de
oudsten het eerst.*

Jezus laat de liefde en de genade van
God aan het werk, zoals psalm 103 zegt:
*"Liefdevol en genadig is de HEER,
hij blijft geduldig en groot is zijn trouw.
Niet eindeloos blijft hij twisten,
niet eeuwig duurt zijn toorn.
Hij straft ons niet naar onze zonden,
hij vergeldt ons niet naar onze schuld.
Zoals de hoge hemel de aarde overspant,
zo welft zich zijn trouw
over wie hem vrezen.
Zo ver als het oosten is van het westen,
zo ver heeft hij onze zonden
van ons verwijderd.*

*Zo liefdevol als een vader is voor zijn
kinderen, zo liefdevol is de HEER voor wie
hem vrezen."* (Psalm 103, 8-13)

Zo is God. Hij kent ons, mensen, door en
door: *Hij weet waarvan wij gemaakt zijn, hij
vergeet niet dat wij uit stof zijn gevormd.*
(Psalm 103, 14) Hij weet dat wij vaak tekort
schieten. Toch houdt Hij van ons. Hij ziet
ons graag zoals wij zijn, ondanks onze
tekorten.

Jezus neemt die houding over. 'Ga naar
huis en zondig vanaf nu niet meer.' Voor
Hem is zij dus wel degelijk een zondares.
Maar Hij geeft haar zijn vertrouwen. Die
woorden zijn niet zozeer een voorwaarde,
maar eerder een goede raad. In dat
vertrouwen mag de vrouw vrijuit gaan.
Vertrouwen doet groeien, zelfs boven
eigen onmacht of kleinheid uit. Het
verhaal eindigt open. We komen niet te
weten hoe de vrouw gereageerd heeft.
Wel is duidelijk dat zij door Jezus aanvaard
en bemind werd zoals ze was.

Soms is het goed dat wij ons klein maken
om God aan het woord en aan het werk
te laten, *liefdevol en genadig*. God werpt
geen stenen. Wanneer het gaat om de
schuld van een ander, gaat de situatie ons
doorgaans te boven. Wij zouden misschien
een nieuwe kans geven. Maar wie nieuwe
kansen geeft, houdt nog steeds een slag
om de arm: 'pas op of ...' God geeft
meer: Hij geeft vertrouwen, omdat Hij van
de mens houdt zoals die is. Dat vertrouwen
geeft kracht en doet groeien. Het is het
vertrouwen van de barmhartigheid.

Heer,
Gij kent mij zoals ik ben,
met al het goede in mij,
met al wat niet zo goed is ook.

Ik mag geloven
dat Gij mij zo aanvaardt,
dat Gij van mij houdt
zoals ik ben.

Liefdevol en genadig
hebt Gij geduld met mij
en welft uw trouw zich
over mijn leven.

Ik dank U, God,
voor uw barmhartigheid,
uw trouw en uw liefde,
die mij doen groeien.

Wanneer ik naar anderen kijk,
wil ik mij klein maken,
om hen in barmhartigheid
vrijuit te laten gaan.

Help mij daarbij, Heer.

Amen.

*In het Licht
van Gods Woord*

*Barmhartigheid,
liefdevol en genadig*